

Balada o nenasytém Jendovi

Žila jedna rodina,
Jendu měli za syna.
Jenda jim vždy všechno sněd,
tlustej byl jak medvěd.

Mařenka s Jendou do lesa se vydali,
něco k snědku hledali.
Náhle se však ztratili,
perníkovou chaloupku viděli.

Jeníček,
sežral všechn perníček.
na Mařenku nezbylo,
hlady ji to trápilo.

Mařenka utekla domu,
Jendu nechala u stromu.
Baba z okna na zahradu,
vystrčila svoji bradu.

Měla nějaké kecy,
že upeče Jeníka v peci.
Jenda ji však neslyšel,
do chaloupky směle šel.
„Chutná, chutná perníček?“
„Ano“ řekl Jeníček.
Jendo prosím koukni přec,
jestli nepálí se pec.

Jenda pozor nedá,
na lopatu sedá.
Všechno všem vždy sněd,
ted' se z něj stal oběd.